

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 21. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Tirsdag den 19. februar 2013
Tidspunkt: Kl. 14.30
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) formand, Jens Joel (S), Jeppe Kofod (S), Camilla Hersom (RV), Nikolaj Villumsen (EL), Erling Bonnesen (V), Lykke Friis (V), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF), Lene Espersen (KF)

Desuden deltog: Statsminister Helle Thorning-Schmidt

Punkt 1. Afrapportering fra møde i Det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013

KOM (2011) 0398

Det Europæiske Råd 7-8/02-13 – bilag 10 (konklusioner vedrørende den flerårige finansielle ramme)
Det Europæiske Råd 7-8/02-13 – bilag 9 (konklusioner fra mødet i Det Europæiske Råd)
EU-note (12) – E 18 (EU's flerårige finansielle ramme, aftalen i DER)
EU-note (12) – E 17 (EU's flerårige finansielle ramme, status efter aftalen i DER)

Statsministeren: Den vigtigste opgave på mødet i Det Europæiske Råd var som bekendt at opnå en aftale vedrørende EU's budget for 2014-20. Efter godt og vel et døgn's forhandlinger kunne Det Europæiske Råds formand, Van Rompuy, konkludere, at den opgave var løst. Der var – som ventet – tale om vanskelige forhandlinger, men alle medlemslande udviste den nødvendige kompromisvilje, så vi i sidste ende kunne nå et resultat.

Fra dansk side har vi haft tre hovedprioriteter i forhandlingerne, og de er alle blevet opfyldt.

For det første indeholder aftalen en korrektion af det danske EU-bidrag på 1 mia. kr. årligt på indtægtssiden. Det var vores afgørende prioritet. Rabatten til Danmark er sammensat af to elementer. For det første en reduktion på 53 mio. kr. årligt i den danske finansiering af andre rige landes rabatter. For det andet en selvstændig rabat til Danmark på 955 mio. kr. årligt. Dermed har vi gjort op med den negative forskelsbehandling, der har været af Danmark. Det har krævet hårdt arbejde gennem lang tid, men vi havde en god sag og et klart mandat fra Folketinget. Jeg er meget tilfreds med, at det også er blevet anerkendt nu. Danmark vil, – selv om vi har opnået en rabat – stadig være et af de lande, som relativt set bidrager mest til EU i kroner og ører. Vi har altid været solidariske, når det gælder det europæiske samarbejde, og det vil vi også være fremover.

Vores anden vigtige prioritet har været, at EU's udgifter skal afspejle, at alle lande i Europa skal passe på pengene. Derfor har vi fra dansk side arbejdet på en betydelig reduktion i udgiftsniveauet i forhold til Kommissionens forslag. I det forslag, som Van Rompuy fremlagde på mødet i december, var udgiftsniveauet reduceret med 81 mia. euro i forhold til Kommissionens forslag. I aftalen er der fundet yderligere reduktioner på 14 mia. euro. Det er samlet set en stor reduktion. Danmark har – sammen med en række andre lande – ønsket, at budgettet ikke skal overstige 1 pct. af EU's BNI. Det opnår vi med aftalen.

Endelig har vi for det tredje arbejdet for en modernisering af EU's budget. Med færre udgifter til landbrug og strukturfonde og med flere penge til forskning, klima og uddannelse. Med aftalen har vi klart sikret flere penge til moderne og vækstorienterede politikker i EU. Samlet set stiger budgettet til vækstpolitikker som forskning og infrastruktur under det, som hedder budgetkategori 1a, med 38 pct. Samtidig får vi nedbragt udgifterne til landbrugspolitikken og strukturfondene med henholdsvis 11,3 pct. og 8,4 pct. Aftalen har også flere grønne fingeraftryk. Jeg vil særligt fremhæve, at der som noget nyt – bl.a. på dansk initiativ – er indsat en øremærkning på 20 pct. af det samlede budget til klimarelaterede eller klimarelevante formål. Dermed rykker EU's budget et pænt skridt i den rigtige retning i forhold til at have mere moderne og fremtidsorienterede prioriteter.

En logisk konsekvens af, at vi har gennemført den modernisering, er, at støtten til danske landmænd falder. Hvis vi ser på, hvad landmændene modtager i år, og hvad de gennemsnitligt vil kunne modtage årligt i den kommende budgetperiode, er der tale om et fald på 900 mio. kr. årligt. Størstedelen af den reduktion skyldes en videreførelse af den politik, der har været siden 1990'erne, hvor landbrugsstøtten udhules i takt med inflationen. Alligevel vil en meget stor del af midlerne finde vej til Danmark. Men i stedet for til landbrug vil støttekroneerne gå til forskning, uddannelse og infrastruktur. Det er midler, som ikke blive landeallokeret. De fordeles på baggrund af konkrete projekter. Men hvis vi antager, at danske projekter fremover vil hjemtage samme andel af støttemidlerne som hidtil, kan der blive tale om en stigning på godt og vel 640 mio. kr. årligt til danske forsknings-, uddannelses- og infrastrukturprojekter. Det endelige niveau afhænger selvfølgelig både af de årlige budgetter og af tildelingen af midler til danske projekter.

Inden jeg går videre til de øvrige emner på topmødet, vil jeg også godt nævne aftalens betydning for det danske EU-bidrag og den danske nettoposition. Rabatten på 1 mia. kr. betyder, at vores EU-bidrag – altså den faktiske årlige betaling fra den danske statskasse til EU's budget – bliver 1 mia. kr. mindre, end den ellers ville have været. Sammen med det reducerede budget betyder det desuden, at vi vil se et betydeligt fald i det danske EU-bidrag i den kommende periode sammenlignet med 2013. Hvor stort det fald bliver, vil afhænge af en række faktorer, som vi ikke kender endnu. F.eks. vil vores bidrag afhænge af resultatet af de årlige budgetforhandlinger. Derudover kan udviklingen i medlemslandenes relative velstandsniveauer medføre væsentlige justeringer i landenes BNI-bidrag. Hvis BNI f.eks. falder i Sydeuropa, så vil vi skulle betale mere. Oveni kommer så, at ændringsbudgetter for 2013 kan justere det niveau, vi sammenligner med. Men

baseret på de faktorer, vi kender nu, vurderer vi, at vores EU-bidrag vil komme til at falde med i omegnen af 1 mia. kr. i forhold til 2013.

Så er der spørgsmålet om den danske nettostilling. Uden en dansk rabat ville Danmark have fået en af de dårligste nettopositioner i EU i den kommende budgetperiode. Med aftalen regner vi nu med at få en nettoposition, der er noget bedre end Tysklands, Sveriges og Hollands, og vi kommer på et niveau, der er sammenligneligt med andre lande som Storbritannien, Finland og Østrig. Dermed vil vi komme til at ligge mere i midterfeltet af de rigeste lande, end vi har gjort indtil nu. Vi har altså en rigtig god aftale.

Samlet set er aftalen et godt resultat for Danmark. Vi har gennem et tæt samarbejde med ligesindede lande fået opfyldt vores tre hovedprioriteter, så vi kan se frem til et reduceret budget, der samtidig er mere moderne og mere rimeligt. Aftalen er også god for EU. Det Europæiske Råd har vist, at det kan levere beslutninger, når det er nødvendigt. Vi har nu fået ryddet en stor sten af vejen, så vi kan fokusere på at få EU ud af krisen, og det er godt.

Herefter vil jeg gå videre med nogle af de andre emner. På mødet vedtog vi også konklusioner om handels- og udenrigspolitik. Der var – som ventet – ikke nogen længere diskussion af de emner.

Vedrørende handelspolitikken fik vi især sendt et vigtigt signal om den vægt, som EU lægger på de bilaterale handelsaftaler med de væsentligste økonomier i verden. Her vil jeg særligt fremhæve, at vi på topmødet gentog vores støtte til en bred handelsaftale med USA og opfordrede Kommissionen og det irske formandskab til at følge op på sagen straks. Det er meget positivt, at præsident Obama i sin "state of the union" tale den 12. februar gav tilsagn om, at forhandlingerne nu skal sættes i gang.

I forhold til det arabiske forår gjorde vi status for det arabiske forår – herunder EU's indsats for at støtte reformbestrebelseerne i regionen. Og vi fik sendt et klart signal om, at situationen i Syrien er uhyrlig, og at det er vigtigt, at vi fastholder presset på regimet i Damaskus og støtter oppositionen.

Endelig behandlede vi udviklingen i Mali og særligt EU's rolle. Det er meget positivt, at EU spiller en aktiv rolle i forhold til Mali.

Erling Bonnesen fandt det dejligt, at rabatten – som startede i VK-regeringens tid, da finansminister Claus Hjort Frederiksen satte den på dagsordenen – faldt på plads. Han pointerede, at det er vigtigt, at vi også i de efterfølgende forhandlinger følger sagen op, så vi ikke havner i en situation, hvor vi har fået "verdens dyreste rabat". Derfor spurgte han, hvad statsministeren melding til fødevareministeren er med hensyn til indgangsvinklen, før man starter op på landbrugsforhandlingerne. Det er vigtigt, at vi har stærk fokus på konkurrencevilkårene, sådan at den danske fødevaresektor ikke relativt bliver dårligere stillet end andre landes fødevaresektorer.

Der er forlydender om, at de franske landmænd på en eller anden facon har fået noget stillet i udsigt. Erling Bonnesen spurgte, om dette er rigtigt, idet det gerne skulle være "lige for lige".

I forbindelse med den frivillighed, der bliver lagt op til, advarede Erling Bonnesen mod, at man havner i en situation, hvor vi isoleret set i Danmark foretager en omlægning af støtten fra søjle 1 til søjle 2, idet han opfordrede til, at man tager højde for den store miljøindsats, danske landmænd allerede har foretaget, og for den grønne omstilling.

Lykke Friis konstaterede, at alle lande tilsyneladende havde været glade for kompromiset. I den forbindelse mindede hun om, at Churchill sagde, at et kompromis er kunsten at dele en kage, så alle tror, de har fået det største stykke. Hun kvitterede for, at Danmark fik den rabat, vi ønskede. Det ville hun rose regeringen for, ligesom hun altid roste regeringen, når den videreførte den tidligere regerings politik.

Hun mente, det var legitimt at se på det samlede billede og vurdere, hvad Danmark og Europa fik ud af budgettet, som vi gerne skulle bruge til at få skabt yderligere vækst og beskæftigelse. Her måtte hun konstatere, at der i slutspurten blev skåret ned på områder som forskning, Horizon 2020 og Connecting Europe faciliteten. I den forbindelse pegede hun på, hvad regeringen tidligere havde sagt, og nævnte, at uddannelsesministeren flere gange havde betegnet Horizon 2020 som en "guldkalv" for Danmark og ment, at man kunne få 2 mia. kr. ud af det, altså en fordobling i forhold til i dag – under forudsætning af at vi blev ved med at være lige så gode til at hente penge hjem. Nu er der skåret godt og grundigt i beløbet. Derfor spurgte hun, om regeringen har lavet et regnestykke, som viser, hvad Danmark nu får ud af Horizon 2020.

Med hensyn til frihandelsaftaler mente Lykke Friis, det var meget glædeligt, hvad der var sket på topmødet, og hvad præsident Obama havde sagt. Men efterfølgende har amerikanerne været bekymret over den finansielle transaktionsskat, hvis den betyder, at en Mercedesaktie, som handles internt i USA, skal pålægges denne skat. På den baggrund spurgte hun, om transaktionsskatten kan gå hen og blive en rød klud i frihandelsforhandlingerne, eller om hun "så syner ved højlys dag".

Pia Adelsteen ville gerne uddele roser til regeringen og betegnede det som positivt, at vi fik rabatten, og at det lykkedes at få reduceret budgettet. Hun spurgte, om alle havde været "lige glade" for kompromiset.

Europa-Parlamentet skal jo også godkende budgettet. Derfor spurgte hun, om statsministeren kunne sige noget om, hvorvidt det ville ske, idet budgettet bestemt ikke er Europa-Parlamentets "kop te".

Når der bliver mindre til landbrug, så vil det sandsynligvis koste arbejdspladser i landbruget. Derfor spurgte hun, om statsministeren forventede, at der ville blive skabt et tilsvarende antal arbejdspladser inden for forskning og infrastruktur, som havde fået flere penge.

Statsministeren siger, at vi skal betale 1 mia. kr. mindre i forhold til 2013. Pia Adelsteen ville gerne vide, hvordan det så ud, når man sammenlignede med

2012. Hun spurgte, fordi milliarden er indgået i 2020-planen herhjemme. Kommer den plan til at holde?

I anledning af statsministerens udtalelse om, at noget kommer til at afhænge af de kommende budgetforhandlinger for hvert år, spurgte hun, om vi dér ville have den samme tilgang, nemlig at forsøge at opnå reduktioner. I den forbindelse mindede hun om, at vi fik en meget stor ekstraregning for 2011.

Nikolaj Villumsen ønskede statsministeren til lykke med, at hun havde levet op til det mandat, Venstre og Konservative havde givet hende – selv om han ikke havde været enig i mandatatet.

Han spurgte, hvad de forventede udgifter til landbrugsstøtte via budgettet vil være for Danmark pr. år, altså hvor meget vi skal betale i kroner og ører fremover til landbrugsstøtte.

Med hensyn til budgettet tyder det på, at man har hentet den milliard hjem, som regeringen allerede har brugt sammen med Venstre og Konservative til skattelettelser. Men er der ellers besparelser på vores EU-kontingent, eller vil der være en stigning? I den forbindelse henviste Nikolaj Villumsen til, at ifølge finanslovsstillingerne vil vores udgifter på denne post stige med ½ mia. kr. pr. år som følge af BNI-udviklingen. Han spurgte, om det stadig vil være tilfældet.

Endelig ville han gerne vide, hvad det endte med med hensyn til moms og told.

Lene Espersen var også glad for, at rabatten kom i hus, og at det for første gang lykkedes at få budgettet til at falde. Det takkede hun statsministeren for.

Hun delte ikke helt statsministeren rosenrøde syn på fordelingen af pengene – under henvisning til at ungdomsarbejdsløsheden i Spanien er på 50 pct., så unge, veluddannede ingeniører må stå ved en benzintank. I den situation kunne man måske havde forventet, at stats- og regeringscheferne havde haft større fokus på, hvordan man fik vækst, job, forskning og uddannelse i Europa – frem for at bruge langt de fleste midler på områder, som hun ville betegne som gammeldags statsstøtte. Lene Espersen tilføjede dog, at dette ikke var en bebrejdelse mod statsministeren, idet det var de 26 andre lande, som havde bestemt dette.

Hun ville gerne vide, hvor pengene kommer fra til de 955 mio. kr., Danmark får i selvstændig rabat.

Statsministeren sagde, at på Det Europæiske Råds møde besluttede man sig for, hvor mange penge der må bruges, og senere vil man beslutte sig for, hvordan pengene skal bruges. Statsministeren sagde også, at Tyskland, Sverige og Holland skal betale flere penge end Danmark, og at vi kommer på niveau med Storbritannien, Finland og Østrig. I den sammenhæng bad Lene Espersen om, at Europaudvalget får oversendt de tal, der må ligge til grund for det udsagn.

Jakob Ellemann-Jensen takkede ligeledes statsministeren for indsatsen. Han betegnede det som bemærkelsesværdigt, at det var lykkedes at reducere budgettet. Venstre mener ligesom regeringen, at man skal passe på pengene, og at man må prioritere. En af de ting, man så måtte prioritere ned, er udviklingsbistanden – målt i forhold til det oprindelige forslag fra Kommissionen. Det harmonerer skidt med regeringens politik på området og med målet om, at EU's medlemslan-

de skal bruge 0,7pct. af BNP på udviklingsbistand. Derfor har det irske formandskab også opfordret til, at medlemsstaterne kompenserer. På den baggrund spurgte Jakob Ellemann-Jensen, om regeringen har planer om at følge denne opfordring, og hvad regeringens planer er for at få de øvrige medlemsstater til at øge deres udviklingsbistand, så vi samlet set når op på de 0,7 pct.

Jeppe Kofod lykønskede statsministeren med resultatet, som der var grund til at være rigtigt tilfreds med. Det er lykkedes under meget svære omstændigheder at få et budget, som ser fornuftigt ud.

Han ville gerne have statsministeren til at bekræfte, at Venstre ved mange lejligheder ligesom Socialdemokraterne og andre partier er gået ind for en fuldstændig afvikling af landbrugsstøtten i EU – med den fornuftige begrundelse at vi har et meget konkurrencedygtigt landbrugserhverv i Danmark, som sagtens vil kunne klare sig på kommercielle vilkår – og at man på den baggrund kan sige, at den budgetaftale, der nu ligger, er et skridt i den rigtige retning.

Statsministeren havde meget svært ved at se argumentet for, at dette skulle være "verdens dyreste rabat", som Erling Bonnesen talte om. Vi har ikke skullet slække på krav på andre områder; tværtimod har vi opnået noget på alle de tre områder, vi prioriterede. Det er rigtigt, at landbrugsstøtten er blevet reduceret, men det er noget, vi har arbejdet for fra dansk side gennem mange, mange år. Det må da ses som en sejr.

Statsministeren slog fast, at med hensyn til den direkte støtte sker der ikke nogen forskelsbehandling af danske landmænd i forhold til franske landmænd. Frankrig har opnået at få ekstra midler til landdistriktsstøtten, hvilket Frankrig var meget optaget af i forhandlingerne.

I forbindelse med om man kan sammenholde den danske rabat med tabet for de danske landmænd, henviste statsministeren til, at størstedelen af reduktionen sker som konsekvens af den politik, der har været ført siden 1990'erne. Det er en god politik, som er helt i tråd med den enighed, der har været i mange år i Folketinget. Statsministeren mente ikke, man kunne få et mindre budget uden at kigge på landbrugsstøtten. Men vi skal selvfølgelig sikre, at der ikke sker en forskelsbehandling.

Regeringen har lagt megen vægt på, at budgettet skulle være grønt, og vi er tilfredse med, at vi har fået en 20 pct. "klimatestreaming", hvilket er sket bl.a. på dansk foranledning. Statsministeren betegnede dette som et vigtigt håndtag.

I svaret til Lykke Friis fremhævede statsministeren, at budgettet udviser en stigning på 38 pct. for så vidt angår vækstpolitikkerne, altså kategori 1a. Det er klart, at det er mindre end Kommissionens oprindelige budget, men det er da noget at tage med. Derfor havde statsministeren svært ved at se de voldsomme reduktioner med hensyn til det mere fremadrettede. Med hensyn til infrastrukturen er der tale om en stigning på 57 pct. i forhold til i dag. Det er klart, at det er mindre end Kommissionens oprindelige forslag, som opererede med en stigning på 227 pct., hvilket statsministeren simpelt hen syntes var for højt, når man samtidig skulle have et samlet lavere budget. Vi ved ikke, hvad vi får igen. Vi kan kun udtale os

om, hvad vi tror, vi får igen. Hvis vi får samme andel igen som tidligere, bliver det 640 mio. kr. Det er vort bedste skøn på nuværende tidspunkt.

Transaktionsskatten blev overhovedet ikke drøftet på Det Europæiske Råds møde. Statsministeren mente ikke, den ville blive en del af EU-USA frihandelsaftalen.

Det er rigtigt, at Europa-Parlamentet skal godkende aftalen om budgettet, sagde statsministeren til Pia Adelsteen. Hun vidste ikke, hvilke krav Europa-Parlamentet præcis ville stille, og henviste til, at det er det irske formandskab, som skal forhandle med Parlamentet, men hun var klar over, at nogle af de spørgsmål, som havde optaget Europa-Parlamentet, var:

1. Budgettets størrelse.
2. Øget fleksibilitet i forhold til anvendelse af midlerne på tværs af de enkelte budgetår.
3. En substantiel midtvejsregulering.
4. Perspektivet om at få indført nye systemer for egne indtægter.

Det er fuldstændig korrekt, at når vi har fået en korrektion på 1 mia. kr., kan 2020-planen overholdes.

Over for Nikolaj Villumsen repeterede statsministeren det regnestykke, hun havde opstillet i sin indledning – med de minus 900 mio. kr. til landbruget og plus 640 mio. kr. til vækstpolitikområderne – og nævnte igen, at EU-bidraget vil falde med ca. 1 mia. kr. i forhold til 2013. Hun understregede, at disse tal er behæftet med usikkerhed, men det er det bedste skøn på nuværende tidspunkt.

Hun havde ikke noget tal for, hvor meget vi kommer til at betale til EU's samlede landbrugsstøtte, men det kunne man spørge fødevareministeren om.

De nuværende momsregler fortsætter uændret. Med hensyn til toldreglerne blev der på topmødet opnået enighed om at reducere den del af toldindtægterne, som medlemslandene må beholde som administrationsbidrag, fra de nuværende 25 pct. til 20 pct., hvilket isoleret set vil koste Danmark 8 mio. kr. om året. Det påvirker imidlertid også beregningen af Storbritanniens rabat, og hvis der tages højde for det, vil forslaget samlet set sænke det danske EU-bidrag marginalt.

Statsministeren kunne sagtens forstå, at Lene Espersen var oprevet over det nuværende niveau for ungdomsarbejdsløsheden i Spanien. Det var hun også. Men rent faktisk har man gennemført et budget, som prioriterer disse områder. Man har ikke talt så meget om det i den danske debat, men der er rent faktisk afsat en pulje netop til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden på 6 mia. euro, hvilket mange af de sydeuropæiske lande var meget glade for, hvad statsministeren også var.

Det er rigtigt, som Jakob Ellemann-Jensen påpeger, at der ikke er tale om nogen stor stigning på udviklingsområdet, men der er trods alt tale om en stigning, nemlig på 2,5 pct. Statsministeren medgav, at det havde været rigtigt skidt, hvis der havde været tale om en sænkning. Regeringen er optaget af at nå målsætningen om en udviklingsbistand på 0,7 pct., hvilket vi vil prøve at få de andre lande med til.

Erling Bonnesen takkede for den første del af svaret og spurgte igen, hvad statsministeren melding er til fødevareministeren, inden vi skal i gang med "anden halvleg", nemlig landbrugsstøtteforhandlingerne. Han takkede for meldingen om, at selvfølgelig skal danske landmænd ikke stilles ringere. Det skal vi holde fast i. Det er vigtigt, at statsministeren får sagt til sin fødevareminister – som Europaudvalget skal tale med på fredag – at vi i Danmark ikke laver den ekstra frivillige omlægning fra søjle 1 til søjle 2, hvis Tyskland ikke gør det, for så bliver de danske landmænd stillet dårligere end de tyske.

Det er fuldstændig rigtigt, at Erling Bonnesen udtrykte sig sådan, at vi nødtigt skulle have i en situation, hvor vi har fået "verdens dårligste rabat". Sådan kunne landmændene nemlig godt opfatte det i den virkelige verden.

Lykke Friis præciserede, at hun havde refereret til det udspil, som Van Rompuy havde smækket på bordet i november. I forhold til det var der skåret 29 pct. på Connecting Europe faciliteten, 15 pct. på transport, 15 pct. på energi og 86 pct. på telekommunikation.

Hun spurgte, om statsministeren kunne bekræfte, at det kun er 13 pct. af EU's budget, som går til de fremadrettede aktiviteter, som styrker konkurrenceevnen.

Lykke Friis gjorde opmærksom på, at det ikke var hende, der havde været ude den 4. december 2012 i Jyllands-Posten og glædet sig over, at der nu kommer voldsomt mange flere penge til dansk forskning fra EU; det var uddannelsesministeren. Nu er tallene mindre. Derfor må det være relevant at stille spørgsmål til statsministeren om, hvordan det ser ud nu. Det ville være rart at få oversendt de relevante tal, som må være baseret på en "alt andet lige" betragtning. Også de tal, der viser, hvor meget Danmark får fra infrastrukturpuljen og telekompuljen. De tal vil udvalget meget gerne se. Kun derved kan det danne sig et billede af det samlede regnskab.

Pia Adelsteen vidste godt, at det plejede at være sådan, at Kommissionen fremsatte et forslag, Parlamentet ønskede et større budget, mens Rådet ønskede et mindre budget, så hvis Parlamentet kommer igennem med nogle af sine krav, bliver budgettet højere. Derfor spurgte hun, om Parlamentet kan forkaste budgettet. I øvrigt ville hun gerne vide, hvad statsministeren synes om Europa-Parlamentets idé om mere fleksibilitet hen over årene.

Hun gentog sit spørgsmål om, hvordan Danmarks samlede EU-bidrag – som statsministeren siger bliver 1 mia. kr. mindre i forhold til 2013 – forholder sig til 2012.

Med hensyn til de kommende årlige budgetter ville hun meget gerne høre, om regeringen vil have den samme tilgang til dem, altså at der skal være tilbageholdenhed, ligesom der skal være det for nationalstaterne.

Det er dejligt at høre, at 2020-planen holder, for ikke alene er rabatten indskrevet i den, pengene er også brugt.

Lene Espersen gentog sine spørgsmål om, hvordan de 955 mio. kr. til rabatten var finansieret, og hvad Danmarks nettoposition vil være, idet hun tilføjede, at hun

godt var klar over, at tallene vil være beregnet ud fra en "alt andet lige" betragtning.

Jakob Ellemann-Jensen erkendte, at man faktisk løfter udviklingsbistanden lidt i forhold til, hvad EU brugte i sidste periode, men man lever jo ikke op til de ambitioner, man have på området. Derfor spurgte han, om aftalen ændrer på de ambitioner. Altså vil man sige: "Ambitionen om de 0,7 pct. må vi desværre opgive", eller betyder det bare, at vi først når ambitionen om 200 år?

Nikolaj Villumsen ville gerne have oversendt en oversigt over, hvad Danmarks kontingentbidrag vil være i årene 2014-2016 med det nye budget.

Med hensyn til resultatet syntes han, det var trist, at man fortsat vil bruge så mange millioner på ubrugelig landbrugsstøtte. Han havde hellere set, at pengene var blevet brugt til beskæftigelse.

Som Erling Bonnesen er inde på, åbner man op for, at man kan flytte noget af landbrugsstøtten over til landdistrikterne, så man f.eks. kan støtte økologisk omstilling til bæredygtig produktion, hvilket vil give mulighed for at skabe nogle af de tiltrængte arbejdspladser ude omkring i landet. Han spurgte, om det er noget, regeringen vil arbejde for. Eller måske er det noget, man skal spørge fødevareministeren om på fredag.

Statsministeren sagde i anledning af Erling Bonnesens bemærkninger, at hun ikke behøvede sige noget til fødevareministeren, for de var helt enige. Regeringen har ikke taget stilling til, om vi vil benytte os af den frivillige mulighed for at overføre midler til landdistriktpolitikken. Det er bestemt ikke noget, man har drøftet på Det Europæiske Råds møde – som statsministeren nu var i udvalget for at afrapportere fra – idet det drejer sig om implementeringen af EU's landbrugspolitik i Danmark. Statsministeren opfordrede til, at man tog diskussionen med fødevareministeren, når hun kom fredag. Statsministeren tilføjede, at som man kunne høre på Nikolaj Villumsen, er det formodentlig ikke noget, man er enige om. Hun håbede dog, man i Venstre internt var enige med hensyn til landbrugspolitikken.

Med hensyn til Lykke Friis' spørgsmål sagde statsministeren, at det allervigtigste at forholde sig til er: Hvordan så budgettet ud indtil nu, og hvordan vil det se ud fremadrettet? Der har været Kommissionens forslag, der har været Van Rompuy's forslag, og så har der været en forhandling. Vi vidste, da vi gik ind i forhandlingerne, at vi ville have budgettet reduceret yderligere fra det niveau, der lå i november. I den situation syntes statsministeren, det var vigtigt, at vi fik øget budgettet på de områder, som forbedrer konkurrenceevnen. Det er rigtigt, at EU bruger mange penge på de gamle politikområder, men det går trods alt i den rigtige retning.

Det kan sikkert beregnes på mange måder, hvor meget vi får vedrørende infrastruktur, men hvis vi forudsætter, at Danmarks returprocent fastholdes, vil vi hjemtage ca. 1,5 mia. euro i perioden fra 2014, hvilket svarer til en stigning på ca. 400 mio. euro i forhold til indeværende periode. Men det er svært at beregne, for det omfatter udelukkende danske projekter, og vi forventer også at komme til at indgå i tværnationale projekter, så beløbet kan godt blive højere. Statsministeren havde ikke nogen tal for dette.

På Pia Adelsteens spørgsmål om Europa-Parlamentets idé om fleksibilitet over årene svarede statsministeren, at vi er nødt til at acceptere, at det er noget, Parlamentet er optaget af. Hun vidste ikke, om der i de videre forhandlinger ville blive stillet krav om det, men det er ikke noget, vi er specielt optaget af.

Statsministeren svarede Lene Espersen ved at gentage de to ting, rabatten er sammensat af, nemlig en reduktion i det danske BNI-bidrag og en reduktion i finansieringen af de andre rige landes rabatter, hvoraf det første er det, der giver mest.

Med hensyn til Danmarks nettostilling havde statsministeren gjort sig lidt umage med ikke at nævne nogen tal, fordi de er så usikre. Der er mange forskellige måder at gøre det op på. Derfor havde hun nøjedes med at sige, at vi fjerner os lidt fra Tyskland, Sverige og Holland, og vi ligger i samme kategori som Storbritannien, Finland og Østrig. Det er, hvad vi kan sige om det på nuværende tidspunkt. Statsministeren kunne ikke love, at regeringen kunne sende tallene over, idet der er megen diskussion om disse tal. Hvis udvalget er meget interesseret i tallene, opfordrede hun til, at man spurgte finansministeren om dem, idet hun dog tilføjede, at hun troede, han også ville have vanskeligt ved at opgøre dem fuldstændigt.

Statsministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at regeringen ikke har opgivet målsætningen om de 0,7 pct. i udviklingsbistand, men langt den største del af støtten skal jo komme fra de enkelte lande.

Statsministeren troede, finansministeren ville have meget svært ved at sige, hvad Danmarks bidrag ville blive i årene 2014, 2015 og 2016, sagde hun til Nikolaj Villumsen, men man kunne jo spørge ham.

Formanden sagde, at udvalget ville stille spørgsmål til fagministrene, bl.a. et spørgsmål til finansministeren om budgettet for 2014, 2015 og 2016, men ideen med at have en afrapportering er, at udvalget kan følge op på den mundtlige afrapportering fra statsministeren. Hun troede godt, udvalget ville tage en snak med fødevareministeren på fredag, men Erling Bonnesen havde spurgt ind til statsministerens udsagn om, at der ikke skete nogen forskelsbehandling af landmændene.

Når statsministeren svarer på Lene Espersens spørgsmål i anledning af statsministerens afrapportering, at aftalen betyder, at Danmark flytter sig fra én kategori til en anden, så er det vel fair at spørge ind til, hvordan man når frem til det. Det skal Europaudvalget ikke spørge finansministeren om. Det må statsministeren uddybe i forhold til sin mundtlige forelæggelse. Ellers kan udvalget ikke komme i bund med det emne, det drøfter. Formanden tilføjede, at det godt kunne være, udvalget ikke kunne få nogen mundtlige svar i dag, men det er statsministeren, der skal levere et svar på Lene Espersens spørgsmål.

Lykke Friis anmodede om skriftligt svar på sit spørgsmål om, hvorvidt det kun er 13 pct. af EU's budget, der går til det fremadrettede.

Hun gentog, at det ikke var hende, der den 4. december 2012 havde lavet et regnestykke; det var uddannelsesministeren. Hun tilføjede, at hun ikke spurgte, fordi hun interesserede sig for historieskrivning, men fordi hun interesserede sig for nutiden.

Erling Bonnesen kunne forstå, at statsministeren endnu ikke havde sendt en melding til sin fødevareminister, og spurgte derfor, om statsministeren vil sende en melding inden på fredag. Er det bare ord, når statsministeren siger, at danske landmænd ikke skal behandles ringere, eller har man en idé om, hvordan det skal opfyldes? Erling Bonnesen mindede om, at hvis der ikke kommer en ramme, så kan man risikere, at danske landmænd oplever det sådan, at der er tale om "verdens dyreste rabat". Hvis deres konkurrencesituation over for de tyske landmænd bliver forværret, så blive de jo dårligere stillet.

Statsministeren syntes faktisk, hun havde gjort sig umage med at svare meget fyldestgørende på alle spørgsmålene, så den kritik, der kom fra formanden, mente hun var fuldstændig utilstedelig.

Statsministeren bekræftede over for Lykke Friis, at tallet 13 pct. er fuldstændig korrekt.

Hun var her i dag for at rapportere fra, hvad der skete på Det Europæiske Råd, sagde hun til Erling Bonnesen, og hun kunne sige meget klart og tydeligt, at der ikke sker nogen forskelsbehandling mellem franske og danske landmænd. Man kan diskutere implementeringen i Danmark, og den første diskussion herom kommer med fødevareministeren på fredag. Hun opfordrede til, at Europaudvalget påtog sig den opgave at få startet diskussionen dér. Regeringen har ikke taget stilling til, om man vil benytte sig af den frivillige mulighed for overflytning. Det har ikke været diskuteret på Det Europæiske Råds møde. Det syntes hun var et særdeles fyldestgørende svar på det spørgsmål.

Erling Bonnesen bliver ved med at sige, at det har været "verdens dyreste rabat". I den anledning slog statsministeren fast, at spørgsmålet om rabatten og landmændenes stilling på intet tidspunkt har været koblet sammen i forhandlingerne. Rabatten har overhovedet intet med landbrugspolitikken at gøre. Så det er ganske enkelt forkert, når Erling Bonnesen sammenkobler de to ting. Selv om vi ikke havde fået vores rabat, havde vi stadig væk stået med de samme udfordringer. Erling Bonnesen siger, at landmændene føler, at det er sådan, det er, men det er ikke sådan.

Formanden afsluttede forhandlingen med at sige, at yderligere spørgsmål ville blive stillet skriftligt. Hun takkede statsministeren for afrapporteringen.

Mødet slut kl. 15.40.

Ref.: BE/its